

Καιροί αναψυχής

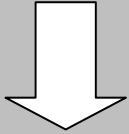
“Μετανοήσατε και επιστρέψατε για να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας και να έλθουν ΚΑΙΡΟΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ από την παρουσία του Κυρίου”(Πράξ.3:19)

ΕΤΟΣ 27^ο
ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 133
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ
2018

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Αλεξάνδρου Υψηλάντου 231 ΠΑΤΡΑ, 26222 Τηλ. 2610-313145

ΑΔΥΝΑΤΟΝ
ΝΑ ΣΩΘΕΙ
ΚΑΝΕΙΣ
ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ
ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ
ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
ΑΓΙΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Σ' αυτό το φύλλο

**ΖΩΝΤΑΝΗ ΕΛΠΙΔΑ ΜΕ
ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ**

Σελίδα 1

Ερευνάτε τις Γραφές

Μελέτη από το κατά

Ιωάννη Ευαγγέλιο

Σελίδα 2

Η φωνή των Αγίων

Πατέρων της Εκκλησίας

Ο σκοπός του θανάτου

του Χριστού

Μέγας Αθανάσιος 373 μ.Χ,

Περί ενανθρωπήσεως #20, 25

Σελίδα 2

«Μεγαλώνει η ψυχή

μου τον Κύριο..»

Σελίδα 3

Πίστη & Επιστήμη

Εξέλιξη ή Δημιουργία;

Ιστορία, Κριτική και

Συνέπειες

Σελίδα 3

Από ό, τι βλέπω,

ακούω και διαβάζω

Μέγας πλουτισμός

η ΕΥΣΕΒΕΙΑ ΜΕ

ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ

Σελίδα 4

Ορθόδοξα &

Ανορθόδοξα

Αν με αγαπάς μη

με κρίνεις;

Σελίδα 4

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η υπερηφάνεια οδηγεί

στην πτώση

Σελίδα 4

em@il

Για σχόλια ή πληροφορίες,

στείλετε τα μηνύματά σας.

Kairoi anapsyxis@yahoo.gr

Φανατική και παθιασμένη

ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΠΛΑΝΕΜΕΝΟΥΣ

Ο θρησκευτικός φανατισμός, όπως και κάθε φανατισμός, ακόμη και για την αλήθεια, οδηγεί πάντα σε ακρότητες και τυφλές ή παράλογες ενέργειες. Εξαιρεση αποτελεί η μοναδική θυσία αγάπης του Χριστού για πλανεμένους και αιώνια χαμένους αμαρτωλούς όπως όλοι μας. Μένει έκθαμβος κανείς μπροστά στο μεγαλείο της επίμονα αποφασιστικής και γεμάτης πάθος αγάπης του Υιού του Θεού.

Προς το τέλος της επίγειας υπηρεσίας Του, αν και γνώριζε ότι Τον περίμενε σταυρικός θάνατος, διαβάζουμε ότι, «πήρε στερεή απόφαση να πάει στα Ιεροσόλυμα» (Λουκ.9,51). Ακόμα κι όταν οι μαθητές που δεν είχαν ακόμη καταλάβει το σκοπό του ερχομού Του είπαν δια του Πέτρου, «Μην το κάνεις Κύριε, λυπήσου τον εαυτό Σου» Εκείνος του απάντησε, «όπαγε πίσω μου σατανά, διότι δεν φρονείς τα του Θεού αλλά τα των ανθρώπων» (Ματθ.16,23).

Κανείς και τίποτα δεν μπορούσε να Τον εμποδίσει να δείξει την αγάπη Του, θυσιαζόμενος με τον πιο αποτρόπαιο και βασανιστικό θάνατο, για να λυτρώσει και σώσει τον κόσμο, εσένα και μένα από τις αμαρτίες μας και τον αιώνιο θάνατο. Ήταν δε τόσο επίμονη, αποφασιστική και φανατική θα 'λεγε κανείς η αγάπη Του, να έλθει στον κόσμο μας για να σώσει και φέρει στην αιώνια δόξα χαμένους αμαρτωλούς, που ακόμη και άγγελοι παρακύπτουν με απορία και θαυμασμό στο μεγαλείο της θείας αγάπης Του (Α' Πέτρ.1, 12).

Μ' αυτήν την αγάπη αντιμετώπισε όλους τους επικριτές και εχθρούς Του, αν και μπορούσε να ξεφύγει αυτόν τον ατιμωτικό και φρικτό θάνατο, καλώντας λεγεώνες αγγέλων να Τον υπερασπιστούν, όπως είπε στον Πιλάτο (Ιωάν. 18, 36). Αποκορύφωμα δε αυτής της γεμάτης πάθος αγάπης Του, ακόμη και για τους εχθρούς Του, ήταν η επί του σταυρού προσευχή Του, «Πατέρα συγχώρησέ τους, δεν ξέρουν τι κάνουν» (Λουκ. 23, 34). Αυτό ήταν και είναι πρωτάκουστο και παράλογο σ' όλες τις ανθρώπινες θρησκείες και σχέσεις, σ' όλη την

ιστορία του ανθρώπινου είδους.

Και ήταν φυσικό, μια τέτοια θεϊκή αγάπη θυσίας, να φέρνει έκτοτε σωτήριο αποτέλεσμα, αλλάζοντας ριζικά την ζωή, σε εκατομύρια ανθρώπους που μετανοιωμένοι πιστεύουν και δέχονται τον Χριστό σαν προσωπικό τους Σωτήρα και Κύριο. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά συγχρόνως η ίδια αυτή αγάπη, «χύνεται στις καρδιές μας, δια του

Αγίου Πνεύματος που μας δόθηκε» (Ρωμ. 5, 5). Αλήθεια τί άλλο θα μπορούσε να 'χει ανάγκη ο ίδιος μας σήμερα, όταν κυριαρχεί το μίσος και η αντεκδίκηση, ακόμη και ανάμεσα σε τυπικούς θρησκευόμενους;

Αυτή η πίστη στον Χριστό και στην αγάπη Του, νίκησε και νικά τον κόσμο, όπως αποδεικνύει η ιστορία της Εκκλησίας Του. (Α' Ιωάν. 5, 5). «Εάν λοιπόν πεινάει ο εχθρός σου τάζε τον, εάν διψά πότιζε τον...

Μη νικάσαι από το κακό, αλλά νικά το κακό, κάνοντας καλό» (Ρωμ.12,19-21). Είναι η αγάπη που βλέπει τον κάθε πλησίον ή συνάνθρωπο, όπως τον βλέπει

ο Θεός και ο Σωτήρας του κόσμου Χριστός. Δηλαδή σαν ένα πλανεμένο αμαρτωλό και χαμένο μακριά Του, αν δεν έχει επιστρέψει κοντά Του, με προορισμό την αιώνια κατάκρισή του και τιμωρία. «Όλοι μας πλανηθήκαμε σαν τα πρόβατα, στράφηκε καθένας στον δικό του δρόμο... Ο Υιός του ανθρώπου (Χριστός) ήλθε να αναζητήσει και σώσει το χαμένο» (Ησ.53, 6, Λουκ.19, 10).

Έτσι βλέπει στον διπλανό του, τον ίδιο τον εαυτό του, όταν τον βρήκε κάποτε ο Χριστός, τον συγχώρησε και τον έφερε στον σωτήριο δρόμο Του. Γεύθηκε δηλαδή την αγάπη θυσίας Του στον σταυρό και μετανοιωμένος και με πίστη επέστρεψε κατ' ευθείαν σ' Αυτόν, για να τον δεχτεί, συγχωρήσει και σώσει. Στη συνέχεια καθώς περπατά μαζί Του, τρεφόμενος καθημερινά και υπακούοντας στο Λόγο του Ευαγγελίου, το Άγιο Πνεύμα τον ικανώνει να βλέπει σωστά και ν' αγαπά μαζί με τον Σωτήρα του και όλους τους γύρω του.

Γεύθηκες εσύ την αγάπη Του; Την δείχνεις γύρω σου;

ΖΩΝΤΑΝΗ ΕΛΠΙΔΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ

«Η ελπίδα πεθαίνει τελευταία», λέει ο πολύς κόσμος. Και μ' αυτό εννοούν, ότι όταν πεθαίνει ο άνθρωπος, πεθαίνει και κάθε ελπίδα μαζί του. Δηλαδή σε ότι κι αν έλπιζε όσο ήταν σ' αυτήν την ζωή.

Αυτό όμως συμβαίνει με την κάθε ανθρώπινη ελπίδα, διότι στηρίζεται σε κάτι το αδύνατο, ασταθές και αβέβαιο, όπως είναι ο άνθρωπος και οι περιστάσεις γύρω του. Αντιθέτως το Ευαγγέλιο που είναι ο Λόγος του Θεού, μας λέγει ότι, «Ο δίκαιος όμως και στο θάνατό του έχει ελπίδα!» (Παροιμ.14:32). Κι αυτήν βέβαια την ελπίδα του, δεν την στηρίζει στον εαυτό του ή στη καλοσύνη και δικαιοσύνη του. Όπως παντού μας βεβαιώνει επίσης το Ευαγγέλιο, την στηρίζει στο Ζωντανό Σωτήρα και Λυτρωτή του Ιησού Χριστού και στις απευθείας υποσχέσεις του Θεού. «Σε μια ελπίδα ζωής αιώνιας που υποσχέθηκε ο αψευδής Θεός προ χρόνων αιώνων...» (Τίτ.1:2).

Αυτή η ελπίδα, είναι η ελπίδα της αιώνιας ζωής για όσους την έχουν, μετά το φυσικό ή σωματικό για όλους μας θάνατο. «Εξεύρω ότι ζει ο Λυτρωτής μου και ότι θα εγερθεί στις έσχατες ημέρες επάνω στη γη. Και αν το δέρμα μου θα ιδώ τον Θεό» (Ιωβ 19:25, 26). Αυτή η σωτήρια γνώση του πιστού Ιωβ, πολλά χρόνια πριν τον πρώτο ερχομό του Χριστού, εκφράζουν την ζωντανή πίστη και ελπίδα κάθε πιστού και αληθινού χριστιανού μέχρι σήμερα.

Αυτή όμως η ελπίδα που δεν πεθαίνει ποτέ, δεν μπορεί να γεννηθεί από μόνη της μέσα στην φυσική καρδιά του ανθρώπου. Ο άνθρωπος χρειάζεται μια νέα καρδιά (αναγέννηση) από τον Θεό. «Αν δεν γεννηθεί κανείς άνωθεν (αναγεννηθεί από τον Θεό), δεν μπορεί να ιδεί την Βασιλεία του Θεού» (Ιωάν. 3:5). Μόνο τότε είναι δυνατόν να γεννηθεί μέσα του και η ζωντανή ελπίδα της αιώνιας ζωής, που υποσχέθηκε ο αψευδής Θεός. «Ευλογητός ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος κατά το πολύ Του έλεος, μας αναγέννησε σε ΕΛΠΙΔΑ ΖΩΝΤΑΝΗ δια της αναστάσεως του Ιησού Χριστού εκ νεκρών, σε κληρονομία άφθαρτη, αμίαντη και αμάρτανη, φυλαγμένη στους ουρανούς για μας» (Α' Πέτρ.1:3, 4).

Έτσι, είναι τελικά το ιστορικό και αναμφισβήτητο γεγονός

Συνέχεια στην σελίδα 2

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟ;

**ΜΗΝΥΜΑ Ζωής, Ελπίδας,
Ειρήνης, Δύναμης & Σωτηρίας,
από αυτόματο τηλεφωνητή καθ' όλο το 24ωρο
2610-313145**

Σε μια σειρά από 5 τρίλεπτα μηνύματα, μπορείς να μάθεις από το Ευαγγέλιο, τι συμβαίνει μετά θάνατο, ώστε να είσαι σωστά προετοιμασμένος. Τηλεφώνησε τώρα! (αλλάζει κάθε δεύτερη μέρα)

Ερευνάτε τις Γραφές

Μελέτη από το κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο

(συνέχεια από προηγούμενο)

Ολέθριο λάθος για πολλούς αιώνες, ήταν η λανθασμένη αντίληψη στους πολλούς, “πίστευε και μη ερεύνα”. Αποτέλεσμα, ο άνθρωπος να ζει συχνά στη πλάνη, με ξερούς θρησκευτικούς τύπους μόνο, χωρίς αληθινή αγάπη, χαρά, ειρήνη και ελπίδα σωτηρίας, ούτε δύναμη, για μια αληθινή και νικηφόρα κατά του κακού, χριστιανική ζωή. Ο Χριστός είπε: **“Πλανάστε διότι δεν γνωρίζετε την Αγία Γραφή, ούτε τη δύναμη του Θεού”** (Ματθ. 22:29).

Αντιθέτως η εντολή του Θεού, από το στόμα του Χριστού και των αγίων Του Αποστόλων και Προφητών είναι, **«ΕΡΕΥΝΑΤΕ ΤΙΣ ΑΓΙΕΣ ΓΡΑΦΕΣ»** (Ιωάν. 5:39)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΝΑΤΟ, ΣΤΙΧΟΣ 12. Εκ τούτου εξήτει ο Πιλάτος απολύσει αυτόν, οι δε Ιουδαίοι έκραζον λέγοντες. **Εάν τούτον απολύσης, ουκ ει φίλος του Καίσαρα, πας ο βασιλέα εαυτόν ποιών αντιλέγει τω Καίσαρα.**

Από τότε ζητούσε ο Πιλάτος να απολύσει τον Ιησού, αλλά οι Ιουδαίοι φώναζαν λέγοντες, «Εάν Αυτόν απολύσεις δεν είσαι φίλος του Καίσαρα, διότι όποιος κάνει τον εαυτό του βασιλιά αντιλέγει στον Καίσαρα.

Ο Πιλάτος είχε αντιληφθεί ότι ήταν αθώος ο Ιησούς και προσπαθούσε να βρει αιτία να Τον αφήσει ελεύθερο. Όμως οι Ιουδαίοι τον εκβίασαν λέγοντάς του ψευδώς, ότι ο Ιησούς κάνει τον εαυτό Του βασιλέα, πηγαίνοντας ενάντια στον αυτοκράτορα Καίσαρα.

ΣΤΙΧΟΙ 13, 14. Ο ουν Πιλάτος ακούσας τούτον τον λόγον ήγαγεν έξω τον Ιησούν και εκάθησεν επί του βήματος εις τόπον λεγόμενον λιθόστροτον, Εβραϊστί δε Γαββαθά, ην δε Παρασκευή του Πάσχα, ώρα δε ωσει έκτη και λέγει τοις Ιουδαίοις. **Ίδε ο βασιλεύς ημών.**

Ο Πιλάτος λοιπόν ακούγοντας τον λόγο έφερε έξω τον Ιησού και κάθησε στο βήμα τον λεγόμενο λιθόστροτον, Εβραϊκά Γαββαθά, ήταν δε ημέρα Παρασκευή πριν το Πάσχα, και η ώρα ήταν έως έξι και λέγει στους Ιουδαίους. Ίδου ο βασιλιάς σας.

Ο Πιλάτος μόλις άκουσε αυτά τα λόγια φοβήθηκε για τη θέση του κι αποφάσισε να ανακρίνει τον Ιησού. Κάθισε στη θέση του στο λιθόστροτο όπου δικάζε, παρουσιάζοντας στους Ιουδαίους τον Ιησού σαν τον βασιλιά τους, περιμένοντας να ακούσει τις κατηγορίες τους.

ΣΤΙΧΟΙ 14, 15. Οι δε εκραύγασαν, άρον άρον,

σταύρωσον αυτόν. **Λέγει αυτοίς ο Πιλάτος, τον βασιλέα υμών σταυρώσω; Απεκρίθησαν οι αρχιερείς ουκ έχομεν βασιλέα ει μη Καίσαρα. Τότε ουν παρέδωκεν αυτόν αυτοίς ίνα σταυρωθεί.**

Οι δε φώναζαν, σήκωσε, σήκωσε, σταύρωσέ Τον. Ο Πιλάτος τους λέγει, «τον βασιλέα σας να σταυρώσω;» Εκείνοι απάντησαν, «δεν έχουμε βασιλέα, παρά μόνο τον Καίσαρα». Τότε Τον παρέδωσε να σταυρωθεί.

Τυφλωμένοι από τον θρησκευτικό φανατισμό τους οι Ιουδαίοι, αρνήθηκαν τον Σωτήρα Χριστό κι αναγνώρισαν σαν βασιλιά τους τον Καίσαρα, ώστε να πάρουν σταυρώσουν τον Ιησού.

ΣΤΙΧΟΙ 17, 18. Παρέλαβον δε τον Ιησούν και ήγαγον και βαστάζων τον σταυρόν αυτού εξήλθεν εις τον λεγόμενον κρανίου τόπον, ος λέγεται Εβραϊστί Γολγοθά, όπου αυτόν εσταύρωσαν και μετ' αυτού άλλους δύο εντεύθεν και εντεύθεν, μέσον δεν τον Ιησούν.

Παρέλαβαν τον Ιησού και Τον απήγαγαν βαστάζοντας πάνω Του τον σταυρό, τον οδήγησαν στον λεγόμενο κρανίου τόπο που Εβραϊκά λέγεται Γολγοθά, όπου Τον σταύρωσαν μαζί με άλλους δύο, έναν από κάθε πλευρά

και στη μέση τον Ιησού.

Τι θλιβερή πομπή! Απήγαγαν τον Σωτήρα του κόσμου Χριστό και φορτωμένο με τον σταυρό πάνω Του, τον οδήγησαν σ' ένα λόφο έξω από την Ιερουσαλήμ, όπου Τον σταύρωσαν μαζί με δύο κακούργους! Έτσι εκπληρώθηκαν και οι προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης, ότι φέρθηκε σαν αθώο αρνί, βαστάζοντας τις αμαρτίες όλων μας. (Ησ. 53^ο κεφάλαιο).

ΣΤΙΧΟΙ 19, 20. Έγραψε δε και τίτλον ο Πιλάτος και έθηκεν επί του σταυρού, ην δε γεγραμμένον, Ιησούς ο Ναζωραίος ο βασιλεύς των Ιουδαίων. Τούτον ουν τον τίτλον πολλοί ανέγνωσαν των Ιουδαίων, ότι εγγύς ην της πόλεως ο τόπος όπου εσταυρώθη ο Ιησούς, και ην γεγραμμένον Εβραϊστί, Ελληνιστί, Ρωμαϊστί.

Ο Πιλάτος έβαλε επιγραφή στο σταυρό που λέγε, Ιησούς ο βασιλιάς των Ιουδαίων. Τον τίτλο αυτό διάβασαν οι Ιουδαίοι που ήσαν κοντά εκεί που σταυρώθηκε ο Ιησούς και ήταν γραμμένο, Εβραϊκά, Ελληνικά και Ρωμαϊκά.

Ο τίτλος πάνω στο σταυρό έδειχνε την κατηγορία με την οποία Τον σταύρωσαν, αρνούμενοι να Τον πιστέψουν και δεχτούν σαν Σωτήρα και αιώνιο Βασιλιά τους!

(συνεχίζεται)

ΣΕΙΡΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΔΙ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

του Συμβόλου της πίστewς
Νικαίας - Κων/πόλεως 325-381 μ.Χ

ΠΑΝΩ ΑΠΟ 1600 ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ

ΑΠΟΛΕΚΤΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΑΛΗΘΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

ΝΑΙ! Τώρα μπορείς να γνωρίσεις ο ίδιος προσωπικά τις αιώνιες αλήθειες της χριστιανικής πίστης από την πηγή τους.

Να γνωρίσεις την πίστη που παρέδωσε ο Κύριος Ιησούς Χριστός, και οι Άγιοι Απόστολοί Του.

Να γνωρίσεις τι πίστευε η Πρώτη Χριστιανική Εκκλησία από την ίδρυσή της και στα πρώτα της βήματα.

Να ξεχωρίσεις τις σύγχρονες πλάνες και αιρέσεις, από την γνήσια ορθόδοξη (σωστή) Χριστιανική πίστη του Ευαγγελίου.

Να γνωρίσεις τον Μόνο Σωτήρα και Κύριο Ιησού Χριστό και να ζήσεις σωστά και απολαύσεις, την υπέροχη ζωή που χαρίζει.

Παρακαλούμε συμπλήρωσε το παρακάτω στέλεχος και ταχυδρόμησέ το στη διεύθυνσή μας:

ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ

Παρακαλώ επιθυμώ να λάβω δωρεάν και χωρίς καμία υποχρέωσή μου το πρώτο μάθημα μιας σειράς 12 μαθημάτων μελέτης δι άλληλογραφίας του συμβόλου της πίστewς, κάτω απ' το φως της Αγίας Γραφής και της ιστορίας της Πρώτης Χριστιανικής Εκκλησίας.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....

ΠΟΛΗ..... Τ.Κ.....

**ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΛΕΓΟΜΕΝΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ
ΟΥΤΕ ΜΕ ΚΑΜΜΙΑ ΑΛΛΗ ΔΙΡΕΣΗ**

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ο σκοπός του θανάτου του Χριστού

Μέγας Αθανάσιος 373 μ.Χ, Περί ενανθρωπήσεως #20, 25

Ήταν αναγκαίος ο θάνατος (του Χριστού) και έπρεπε να συμβεί ένας θάνατος υπέρ πάντων, δια να εξοφληθεί αυτό που εκρεωστούσαμε όλοι μαζί σαν ανθρωπότης....

Αφού λοιπόν ήλθε να φορτωθεί την εναντίον μας επιβληθείσαν κατάραν, δια ποίου άλλου τρόπου θα εγένετο κατάρα, εάν δεν εδέχετο τον θάνατον ο οποίος επενοήθει δια τους καταραμένους; Αυτός ο θάνατος είναι ο σταυρός, διότι έτσι έχει γραφεί: **«Επικατάρατος ο κρεμάμενος επί ξύλου»** (Δευτ.21, 23, Γαλ. 3, 13).

Έπειτα, εάν ο θάνατος του Κυρίου ήταν το λύτρον όλων και δια του θανάτου διαλύεται **«το μεσότοικον του φραγμού»** (Εφ.2, 14) και επιυχάνεται το κάλεσμα των εθνών, πώς θα μας επροσκάλει, εάν δεν εσταυρώνετο; Διότι μόνο επάνω στον σταυρόν αποθνήσκει κανείς με τα χέρια απλωμένα. Γι' αυτό έπρεπε και τούτο να το υπομείνει ο Κύριος και να απλώσει τα χέρια, ώστε να ελκύσει με το ένα τον παλαιόν λαόν και με το άλλο τους εθνικούς και να συνενώσει και τους

δύο εις τον εαυτό Του. Αυτό και ο ίδιος το είπε, δεικνύων δια ποίου θανάτου επρόκειτο να λυτρώσει όλους. **«Όταν Υψωθώ (λέγει),θα ελκύσω πάντας προς εμαυτόν»**(Ιωάν. 12, 32)....

Δια τούτο επίσης εσταυρώθη ο Κύριος. Διότι υψωθείς εκαθάριζε τον αέρα από κάθε διαβολικήν και δαιμονικήν επιβουλήν λέγων: **«Εθεώρουν τον σατανάν ως αστραπήν πεσόντα»** (Λουκ. 10, 18).

Αλλά και διήνοιγε και ανανέωνε την οδόν που οδηγεί άνω εις τον ουρανόν λέγων πάλιν: **«Άρατε πύλας οι άρχοντες υμών και επάρθητε πύλαι αιώνιου»** (Ψαλμός 23, 7).

Ο Λόγος (Χριστός) ο Ίδιος δεν είχε ανάγκη να Του ανοίξουν τα πύλας, διότι Αυτός είναι Κύριος όλων. Ούτε ήτο κλεισμένος δια τον Δημιουργόν κάτι από τα δημιουργήματα. Αλλά εμείς είχαμε ανάγκη, τους οποίους μας έφερε επάνω στο σώμα Του. Διότι όπως πρόσφερε το σώμα Του εις τον θάνατον υπέρ πάντων έτσι με το σώμα Του, πάλιν άνοιξε την άνοδον προς τους ουρανούς.

ΖΩΝΤΑΝΗ ΕΛΠΙΔΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ

Συνέχεια από την σελίδα 1

της σωματικής ανάστασης του Χριστού, πάνω στο οποίο στηρίζεται και εξαρτάται η αναγέννηση της καρδιάς μας, αλλά και η ζωντανή ελπίδα μας για αιώνια ζωή μαζί Του.

Ο φιλεύσπλαχνος Θεός, με το Πνεύμα Του μας ελέγχει και δείχνει την άσχημη κατάστασή μας, όσο ζούμε μακριά Του χωρίς αυτήν την ζωντανή ελπίδα. Στη συνέχεια μας φωτίζει μέσα από το Ευαγγέλιο, να δούμε το μόνο σωτήριο δρόμο, μέσω του εξηλαστήριου έργου του Χριστού για τις αμαρτίες μας. Μας ενθαρρύνει δε, να επιστρέψουμε και εμπιστευθούμε στον αναστημένο τώρα Σωτήρα (Ιωάν. 16:8).

Κατόπιν έρχεται με την χάρη Του στην καρδιά και ζωή μας αυτή η αλλαγή (αναγέννηση) και βεβαιότητα της συγχώρεσης, συμφιλίωσης και ειρήνης με τον Θεό και η **ζωντανή ελπίδα** της αιώνιας ζωής. Μια ελπίδα που δεν πρόκειται ποτέ να μας ντροπιάσει, ακόμη και στις θλίψεις και δοκιμασίες. Κι αυτό διότι το Πνεύμα Του που συγχρόνως μας χαρίζει, μας γεμίζει με την αγάπη Του.

«..Η δε ελπίδα δεν ντροπιάζει, διότι η αγάπη του Θεού είναι χυμένη μέσα στις καρδιές μας, δια του Αγίου Πνεύματος, που επίσης μας δόθηκε» (Ρωμ. 5:5).

Τέλος το σημαντικότερο γνώρισμα αυτής της ζωντανής ελπίδας στην καρδιά κάθε αληθινού χριστιανού που την έχει είναι, **«..Και κάθε ένας που έχει αυτήν την ελπίδα μέσα του, καθαρίζει τον εαυτό του, όπως Εκείνος (ο Χριστός) είναι καθάρως»** (Α΄Ιωάν. 3:3).

Έχεις εσύ αγαπητέ ανώγνωση αυτήν την ζωντανή ελπίδα της αιώνιας ζωής ή ζεις ακόμη στην αβεβαιότητα μακριά Του; Ο Χριστός είναι Ζωντανός και σε περιμένει!

«ΚΑΙΡΟΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ»

Χριστιανική, κοινωνική και Αποστολική εφημερίδα ευαγγελικής αναμόρφωσης για όλη την οικογένεια, Αλεξάνδρου Υψηλάντου 231 Πάτρα, 26222 τηλ.2610-313145

Εκδότης-Συντάκτης
Ευάγγελος Δ. Σικουτρής
κυκλοφορεί ανά δίμηνο
συντηρείται από
αυτοπροαίρετες συνεισφορές

«Μεγαλώνει η ψυχή μου τον Κύριο»

«Μεγαλώνει η ψυχή μου τον Κύριο και αγαλλίασε το πνεύμα μου στον Θεό τον Σωτήρα μου, διότι επέβλεψε στην ταπείνωσή της δούλης Του...» (Λουκ.1:46-55).

Δεν υπάρχει σπουδαιότερος και πλουσιότερος σε περιεχόμενο ύμνος στην Καινή Διαθήκη, από τον ύμνο που είπε η Παρθένη Μαρία, μετά τον Ευαγγελισμό της από τον αρχάγγελο Γαβριήλ. Το χαρμόσυνο μήνυμα που πήρε, ήταν ότι θα εύρισκε χάρη από τον Θεό και θα γεννούσε με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, τον Υιο του Θεού και Σωτήρα του κόσμου Ιησού Χριστό.

Πρωτάκουστο γεγονός κι ασύληπτο για τον ανθρώπινο νου. Επανειλημμένα όμως είχε προφητευθεί στην Παλαιά Διαθήκη. Έτσι όταν της αποκαλύφθηκε από τον Θεό, είπε αυτόν τον θαυμαστό θεόπνευστο και γεμάτο πολύ σπουδαία για μας διδάγματα ύμνο, του οποίου δύο πρώτους στίχους αναφέραμε στην αρχή. «Μεγαλώνει η ψυχή μου τον Κύριο» φώ-

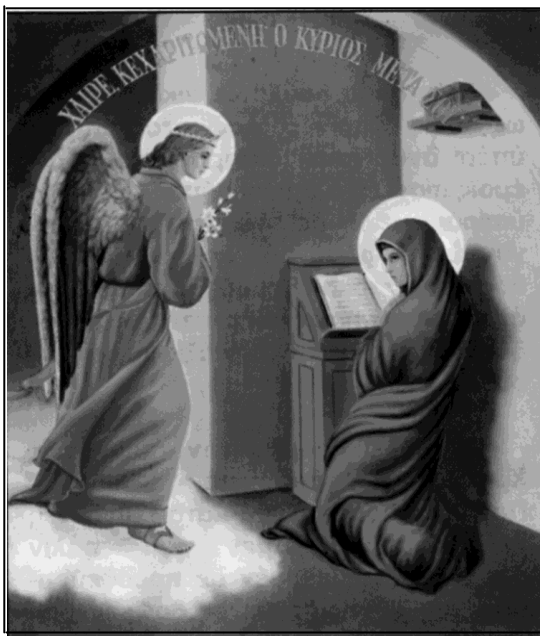
ναξε, όταν ένοιωσε την εκπλήρωση των υποσχέσεων του Θεού με τον ερχομό του Σωτήρα Χριστού. Μεγάλυνε, δόξασε και ευχαρίστησε με όλη της την ψυχή, τον Μόνο που μπορεί να κάνει θαυμάσια, τον Παντοδύναμο Θεό. Η Αγία ψυχή της, όπως κι όλη η ζωή της, ύψωνε και λάτρευε, μόνο τον Κύριο και Θεό της, εφαρμόζοντας τα λόγια της Αγίας Γραφής που λέει σχετικά: «**Κύριον τον Θεόν σου θα προσκυνάς και Αυτόν μόνο θα λατρεύεις**» (Ματθ. 4:10).

Στον επόμενο δε στίχο, αναφέρει και τον λόγο γι' αυτή την στάση «**Αγαλλίασε το πνεύμα μου στο Θεό τον Σωτήρα μου**».

Το πνεύμα της Παρθένης Μαρίας εύρισκε γαλήνη, χαρά και αγαλλίαση, στην σωτηρία της από

τον Θεό. Και Αυτός ο Θεός και Μοναδικός Σωτήρας της, ήταν φυσικά, ο Χριστός όπως της αποκάλυψε ο άγγελος. Σωτήρας της, όπως και όλου του κόσμου, από τί όμως; Κι αυτό το γνώριζε, «**Αυτός θα σώσει τον λαό Του, από τις αμαρτίες τους**» (Ματθ. 1:21).

Είναι ο Χριστός και Σωτήρας δικός σου; Μεγαλώνεις εσύ μόνο Αυτόν, μ' όλη την ψυχή και το νου σου;

Διδάγματα από τον σταυρό του Χριστού

«Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειπες;» (Μαρκ. 15, 34).

Όταν βλέπω τον Σωτήρα μου, σε μια τέτοια εγκαταλελειμένη θέση επάνω στον σταυρό, το κεφάλι Του να κρέμεται κάτω, το μέτωπό Του ματωμένο από τα αγκάθια, τα άγια χέρια και τα πόδια Του με τα καρφιά, την πλευρά Του με την λόγχη, τους εχθρούς Του γύρω Του να Τον κοροϊδεύουν για τα παθήματά Του και να Τον προσβάλλουν για την «αδυναμία» Του στο σταυρό, πώς

μπορώ να μη σκεφτώ γι' Αυτόν, ότι ο Ίδιος παραπονιέται, δηλαδή εγκαταλελειμένος α τον Πατέρα Του;

Αλλά όταν πάλι στρέφω τα μάτια μου και βλέπω, τον ήλιο να σκοτεινιάζει, την γη να σειεται, τους βράχους να σχίζονται, τους τάφους να ανοίγουν, τον ένα ληστή να ομολογεί την θεότητά Του και όταν βλέπω μια τόσο δυνατή φύλαξη της πρόνοιας από πάνω Του, ώστε όλοι οι μανιασμένοι εχθροί Του, δεν ήσαν ικανοί ούτε ένα οστό από το σώμα Του το οποίο

φαινόταν τόσο απρόσμενα παραμελημένο να σπάσουν, δεν μπορώ παρά να θαυμάσω για την δόξα και την θεϊκιά ασφάλειά Του.

Ο Θεός είναι πάντα κοντά, αν και συχνά αόρατος. Και αν και κρύβεται στην δυσκολία μας, δεν κοιμάται. Η αίσθηση των άλλων, δεν πρέπει να είναι ο κριτής της παρουσίας και της φροντίδας Του σε μας, αλλά η πίστη μας. Τί πειράζει, αν ακόμη και όλος ο κόσμος με εγκαταλείψει λόγω της μιζέριας ή προβλημάτων μου, εφ' όσον εγώ εξακολουθώ να βρίσκομαι κάτω από την αόρατη προστασία Του;

Ω, Κύριε, εφ' όσον συ είσαι δυνατός στην αδυναμία μας και παρόν όταν δεν σε αντιλαμβανόμαστε, δώσε μου τόση παρηγοριά στη θλίψη μου, όση ασφάλεια μου δίνεις, διότι και στη χειρότερη κατάσταση αν βρίσκομαι, θα είμαι καλά. Τ. Η.

ΠΑΝΤΑ ΝΙΚΗΤΗΣ

Είσαι ο Βασιλιάς μου, Θεέ μου Δυνατέ, Είσαι ο Λυτρωτής μου, Σωτήρα μου Πιστέ.

Στα εμπόδια της ζωής μου, απ' το χέρι με κρατάς, Και μη φοβάσαι μου λέγεις Μαζί μου θα νικάς.

Στο δύσκολο το δρόμο, που βαδίζεις της ζωής, μαζί Μου δεν θα φοβάσαι, θα είσαι Νικητής.

Νίκος Κύτταρης

ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ Εξέλιξη ή Δημιουργία; Ιστορία, Κριτική και Συνέπειες της Εξελικτικής Σκέψης

(συνέχεια προηγούμενου)

Στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, οι εξελικτικές σκέψεις υιοθετήθηκαν από γνωστές προσωπικότητες όπως ο Bertrand Russell, ο Βολταίρος, ο Νίτσε κ.ά. οι οποίοι **εναντιώθηκαν απόλυτα σε κάθε θρησκευτικό και κυρίως χριστιανικό αίσθημα**. Ιδιαίτερα ο Νίτσε, καθώς είχε μεγάλη απήχηση σε ηγέτες όπως ο Χίτλερ, ο Στάλιν και ο Μουσολίνι, **έθεσε το ιδεολογικό πλαίσιο των μαζικών δολοφονιών του 20^{ου} αιώνα**. Οι κυριότερες επιδράσεις της εξελικτικής σκέψης συνοψίζονται ως εξής:

Στο Ναζισμό: Ο Χίτλερ χρησιμοποίησε τη φιλοσοφία του Νίτσε σαν κίνητρο για να εξαλείψει τους αδύναμους και κατώτερους, ώστε να «βοηθήσει την εξέλιξη». Μέσα σε αυτό το κλίμα γεννήθηκε και το κίνημα της ευγονικής και αναπτύχθηκε ο ρατσισμός, θέματα για τα οποία θα μιλήσουμε αναλυτικότερα σε επόμενο άρθρο.

Στον Κομμουνισμό: Η θεωρία της εξέλιξης αποτέλεσε την επιστημονική βάση του Μαρξισμού. Ο ίδιος ο Μαρξ πίστευε ότι ο άνθρωπος εφόσον είναι απλώς ζωό, είναι αναλώσιμος. Στην Κίνα του Mao Tse-Tung, η θεωρία του Δαρβίνου αποτελούσε τη βάση του κινεζικού επιστημονικού σοσιαλισμού. Οι κομμουνιστές στην Κίνα πίστευαν στην εξέλιξη μέσω της επανάστασης. Η ρωσική εκκαθάριση του Στάλιν σκότωσε εκατομμύρια, ενώ στην πολιτιστική επανάσταση της δεκαετίας του 1960 ο Mao Tse-Tung σκότωσε πάνω από 30 εκατομμύρια ανθρώπους.

Δουλεμπόριο: Φυλές όπως οι μαύροι της Αφρικής, οι ερυθρόδερμοι της Αμερικής και οι ιθαγενείς της Αυστραλίας, θεωρήθηκαν εξελικτικά κατώτερες ανθρωπίνες μορφές, πράγμα που δικαιολογούσε απόλυτα την κατάκτησή τους και τη χρήση τους ως δούλους.

Καπιταλισμός: Οι ισχυρότεροι και ικανότεροι μεγαλοβιομήχανοι, αφανίζοντας με οποιοδήποτε μέσο τους ασθενέστερους ανταγωνιστές, ουσιαστικά εκπλήρωναν το φυσικό νόμο της επιβίωσης

Στη κοινωνική ιδεολογία:

Ο Herbert Spenser στα τέλη του 19^{ου} αιώνα έφτασε να υποστηρίξει ότι κάθε πρακτική υποστήριξης των αδύναμων, όπως η κρατική μέριμνα, η νοσοκομειακή περίθαλψη ακόμα και η ελεημοσύνη, εμποδίζουν την φυσική επιλογή να

επιτελέσει το αγαθό της έργου. Στα επόμενα άρθρα θα αναφερθούμε αναλυτικά στα επιστημονικά στοιχεία που δείχνουν ότι σήμερα πλέον η **θεωρία της εξέλιξης έχει καταρρεύσει**. Εξ αρχής όμως ήταν φανερό ότι **ποτέ δεν αποτέλεσε επιστημονική θεωρία**. Για να μπορέσει να μελετηθεί επιστημονικά ένα φυσικό φαινόμενο, είναι απαραίτητο να μπορεί να διεξαχθεί είτε **παρατήρησή του στη φύση, είτε πείραμα στο εργαστήριο**. Βέβαια, πριν ακόμη γίνει παρατήρηση ή πείραμα, διατυπώνονται **θεωρίες**, δηλαδή υποθετικές ερμηνείες του φαινομένου οι οποίες μετά από τα συμπεράσματα που εξαγονται από την παρατήρηση ή το πείραμα, είτε επαληθεύονται είτε διαψεύδονται.

Έτσι λοιπόν, ανεξαρτήτως αν μια θεωρία αποδειχθεί εκ των υστέρων ορθή ή λανθασμένη, για να μπορέσει να της αποδοθεί ο χαρακτηρισμός «**επιστημονική**» θα πρέπει να μπορεί να γίνει αντικείμενο κριτικής και δοκιμασίας, δηλαδή θα πρέπει να μπορεί απαραίτητα να υποβληθεί είτε σε παρατήρηση είτε σε πείραμα. **Αν δεν μπορεί να γίνει ούτε παρατήρηση ούτε πείραμα, η εκάστοτε θεωρία δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να χαρακτηριστεί ως «επιστημονική»**. Η εμφάνιση της ζωής στη Γη και η δημιουργία των φυτικών και ζωικών ειδών, είναι γεγονότα που δεν μπορούν να γίνουν αντικείμενο ούτε παρατήρησης αλλά ούτε και πειράματος. Επομένως, **οι θεωρίες της εξέλιξης και της αβιογένεσης δεν αποτελούν επιστημονικές θεωρίες αλλά προϊόντα αναπόδεικτων υποθέσεων προερχομένων από την σφαίρα της φαντασίας**. Μπορεί μεν για τέτοια γεγονότα του παρελθόντος να γίνεται συλλογή στοιχείων και ευρημάτων (πετρώματα, απολιθώματα κλπ) αλλά αυτά σε καμία περίπτωση **δεν αποτελούν κριτήρια επαλήθευσης ή διάψευσης της θεωρίας της εξέλιξης ή της αβιογένεσης** ώστε να μπορούμε να τις χαρακτηρίσουμε ως «**επιστημονικές θεωρίες**».

Γίνεται λοιπόν φανερό ότι η αποδοχή των συγκεκριμένων θεωριών **αποτελεί καθαρά θέμα υποκειμενικής πίστης κι όχι επιστημονικής αντίληψης**. http://www.christianity-science.gr/material/2008_10_09.htm

Μετάφ. Λεωνίδας Κολλάρος

Τα δωρεάν γεύματα αγάπης την πρώτη Κυριακή κάθε μήνα το μεσημέρι, **συνεχίζονται** για όλους τους **παρενρισκόμενους**. Μετά την τακτική πνευματική κοινωνία και κήρυγμα του Ευαγγελίου, ζούμε στην πράξη την **απλότητα και γνησιότητα της κοινωνίας αγάπης**, των πρώτων Χριστιανών της Αποστολικής Εκκλησίας.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»

Αλεξ. Υψηλάντου 231 (Ισόγειο), ΠΑΤΡΑ (κάτω απ' τα Ψηλά αλώνια, 50 μέτρα από Γούναρη) ΤΕΤΑΡΤΗ 7.30 μ.μ & ΚΥΡΙΑΚΗ 11.00 το πρωί ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΜΑΙ;
ΓΙΑΤΙ ΥΠΑΡΧΩ;
ΠΟΙΟΣ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ;
ΤΙ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΚΑΛΑ;
ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΩ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟ;
ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΠΑΝΤΗΣΗ;
ΓΙΑΤΙ Ο ΣΤΑΥΡΟΣ;
ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ;
ΚΑΙ ΠΩΣ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΩ;

Μελέτη δι αλληλογραφίας

Αυτές και άλλες παρόμοιες απαντήσεις δίνει ο αιώνιος, Θεόπνευστος κι Αλάθητος Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή.

Τώρα έχεις και συ την ευκαιρία με απλό, σύντομο, αλλά ασφαλή τρόπο να μελετήσεις και πειραματιστείς, σε μια σειρά 7 μαθημάτων δι αλληλογραφίας.

Συμπλήρωσε το παρακάτω κουπόνι και ταχυδρομήσε το στην διεύθυνσή μας. Θα σου σταλεί αμέσως ΔΩΡΕΑΝ και χωρίς καμμία υποχρέωσή σου το πρώτο μάθημα, όπως και τα υπόλοιπα στην συνέχεια.

ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....

ΠΟΛΗ.....Τ.Κ.....

Απ' ό,τι βλέπω, ακούω και διαβάζω

Μέγας πλουτισμός, η ΕΥΣΕΒΕΙΑ ΜΕ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ

Η βαθειά οικονομική κρίση στη χώρα μας είναι μια γεγονός. Ελλείματα στον προϋπολογισμό, υψηλό χρέος, ύφεση στην εθνική παραγωγή, κλείσιμο επιχειρήσεων, αύξηση της ανεργίας και συρρίκνωση του εισοδήματος των εργαζομένων, είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της. Αυστηρά περιοριστικά μέτρα πάρθηκαν και απαιτούνται θυσίες.

Βέβαια η οικονομική κρίση είναι παγκόσμια. Σε χώρες όμως όπως η χώρα μας με αδύναμη οικονομία και ανάπτυξη, η κρίση γίνεται πιο έντονη. Ποια όμως είναι τα αίτια;

Δεν είμαστε οικονομολόγοι, αλλά σε πολλούς είναι περίπου γνωστά, απ' όποια οπτική γωνία ή ιδεολογία κι αν τα κοιτάξει κανείς. Άκρατος ή ανεξέλεγκτος πλούτος ή κερδοφορία των λίγων «μεγάλων», Άνιση κατανομή του εθνικού πλούτου και των αγαθών, παράνομη κερδοφορία, αισχροκέρδεια, διαφθορά, φοροδιαφυγή, υπερκατανάλωση και πτώση της παραγωγής, είναι τα κυριότερα.

Ανεξάρτητα όμως από την εξιδείκευση όλων αυτών ή και άλλων αιτιών της οικονομικής κρίσης υπάρχει μια φανερή και αυταπόδεικτη κοινή αιτία-συνισταμένη. Είναι η έμφυτη αμαρτωλή φύση όλων μας που ρέπει προς την απληστία, εύκολο κέρδος, αδιαφορώντας για τον πλησίον μας, τον Θεό και ηθικούς κανόνες ή αρχές. Κι αυτό επιρραίζει ανάλογα, από την θέση του καθενός μας στην κοινωνία. Κι ενώ μπορεί να υπάρχουν οι εξαιρέσεις, εν τούτοις γενικά η αλήθεια αυτή παραμένει. Ο γρήγορος και εύκολος πλουτισμός με κάθε τρόπο, είναι πάντα ελκυστικός στην πεσμένη ανθρώπινη φύση μας.

Το Ευαγγέλιο είναι ο καταστατικός χάρτης που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο, όχι μόνο για να βρει δια του Χριστού το σωτήριο δρόμο του μέχρι την ουράνια βασιλεία, αλλά και για να ζήσει εδώ στη γη μια ευλογημένη, καρποφόρα και αρμονική ζωή με τους συνανθρώπους του, που θα δοξάζει τον Δημιουργό Του. Γράφει σχετικά, «**Μέγας δε πλουτισμός, είναι η ευσέβεια μετά αυταρκείας. Διότι δεν φέραμε τίποτα στον κόσμο και είναι φανερό ότι δεν μπορούμε ούτε να πάρουμε κάτι μαζί μας. Έχοντας δε διατροφές και σκεπάσματα, ας αρκώμεθα σε αυτά...**» (Α' Τιμ. 6: 6- 8).

Ευσέβεια και αυτάρκεια. Όταν αυτά λείπουν από την ζωή του ανθρώπου, τότε έρχονται οι κρίσεις και εντάσεις στις κοινωνικές σχέσεις και φυσικά οικονομικές κρίσεις με όλα τα αρνητικά επακόλουθα. Το ένα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς το άλλο. Χωρίς αληθινή ευσέβεια προς τον Θεό (όχι εξωτερική μορφή ευσέβειας), δεν μπορεί να αποφευχθεί η διαφθορά. Ένα περ-πάτημα του ανθρώπου με φόβο Θεού είναι αναγκαίο. Αυτάρκεια επίσης, σημαίνει να είμαι ικανοποιημένος και ευτυχισμένος με όσα έχω. Με όσα, λίγα ή πολλά μου προσφέρει ο Θεός μέσω της υγείας και εργασίας μου. «**Λέγω αυτό όχι διότι υστερούμαι, επειδή εγώ έμαθα να είμαι αυτάρκης εις όσα έχω...** ξέρω και να περισεύομαι και να υστερούμαι. Τα πάντα μπορώ με τον Χριστό που με δυναμώνει» (Φιλίπ. 4:11-13).

Αυτός είναι ο μεγαλύτερος πλουτισμός σ' αυτή την ζωή. Να ζεις δηλαδή με πίστη μια αληθινά ευσεβή ζωή επικοινωνίας με τον Θεό και με την δύναμη του Χριστού να 'σαι ευχαριστημένος σε κάθε περίπτωση μ' αυτά που έχεις. Χωρίς απληστία στα πολλά ή το άγχος, ανυσηχία και παράπονα με τα λίγα. «**Έχοντας δε διατροφές και σκεπάσματα, ας αρκώμεθα σε αυτά**»

Έχεις αυτήν την ευσέβεια; Προσπαθείς με την χάρη του Χριστού να ζεις μια ευσεβή ζωή και συγχρόνως να μαθαίνεις καθημερινά σε κάθε περίπτωση ή οικονομική κρίση, την αυτάρκεια με όσα έχεις; Αν ναι τότε η υπόσχεσή Του είναι, «**Ο Θεός μου θα εκπληρώσει κάθε ανάγκη σας σύμφωνα με τον πλούτο Του με δόξα δια του Ιησού Χριστού...**διότι Αυτός είπε δε θα σ' αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω» (Φιλίπ. 4:19, Εβρ. 13:5).

ΚΟΥΠΟΝΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Αν επιθυμείς να λαβαίνεις τακτικά την μοναδική και ωφέλιμη για όλη την οικογένεια, εφημερίδα ευαγγελικής αναμόρφωσης, τηλεφώνησε τώρα ή στείλε μας το κουπόνι αυτό στη διεύθυνση: Εφημερίδα «Καιροί αναψυχής»

Αλέξ. Υψηλάντου 231, ΠΑΤΡΑ, 26222, τηλ. 2610-313145

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....

ΠΟΛΗ Τ.Κ.....

Ορθόδοξα & Ανορθόδοξα

Αν με αγαπάς μη με κρίνεις;

«Η αγάπη είναι η πιο παρεξηγημένη έννοια που υπάρχει. Υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να σκεφτεί κανείς, πως το να τον αγαπούν, σημαίνει να του δίνουν αδιακρίτως ότι επιθυμεί. Αλλά ποιος γονιός δίνει ποτέ στο παιδί του ότι επιθυμεί ή ζητά, όσο κι αν το αγαπά; Κανείς γονιός δεν το κάνει αυτό.

Γιατί; Διότι ξέρουμε ότι η γνώση του παιδιού μας σχετικά με τις πραγματικές του ανάγκες και όχι μόνο για τις ανάγκες της ώρας, αλλά ολόκληρης της ζωής του, είναι ελλειπείς. Τα παιδιά δεν ξέρουν πάντα τι είναι το καλύτερο γι' αυτά. Εμείς σαν γονείς, σαν ώριμοι άνθρωποι, ξέρουμε καλύτερα τι είναι το καλύτερο γι' αυτά. Έτσι οι πράξεις μας και τα όσα προσφέρουμε σ' αυτά, θα πρέπει να πηγάζουν από την γνώση μας που είναι πληρέστερη από την δική τους.

Αυτό λοιπόν που ισχύει στις σχέσεις γονιών – παιδιών, ισχύει επίσης και στις σχέσεις του Θεού Πατέρα με τους ανθρώπους. Η πραγματική αγάπη του Θεού για

Τους ανθρώπους, αποδειχεται ακριβώς από το γεγονός ότι δε μας δίνει ότι θέλουμε, την ώρα που το θέλουμε και στην ποσότητα που το θέλουμε. Αλλά μας δίνει αυτό που ο Ίδιος μέσα στην πανσοφία Του ξέρει πως είναι για το καλό μας, όχι μόνο το προσωρινό, αλλά και το αιώνιο. Όσα ο Θεός μας δίνει, δεν στοχεύουν στην προσωρινή μας ικανοποίηση αλλά στο χτίσιμο του χαρακτήρα μας, έτσι που να εναρμονίζεται με τον δικό Του χαρακτήρα.

Ρίξε μια ματιά στο τόσο γνωστό εδάφιο της Καινής Διαθήκης, Ιωάννου 3:16. «**Διότι τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιόν Του τον μονογενή για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' Αυτόν, αλλά να έχει ζωή αι-ώνια**».

Ας επιχειρήσουμε τώρα ένα πείραμα. Ας ρωτήσουμε 100 άτομα από τους γνωστούς ή από αυτούς που συνηθίζουμε τυχαία στο δρόμο, να μας πουν ποια είναι η μεγαλύτερη ανάγκη που έχουν. Πόσοι νομίζετε θα απαντή-

σουν ότι η μεγαλύτερη ανάγκη που έχουν είναι η συγχώρεση των αμαρτιών τους; Ίσως κανένας. Κι όμως ο Θεός σαν την μεγαλύτερη ανάγκη κάθε ανθρώπου, θεωρεί την συγχώρεση των αμαρτιών του.

Έτσι, βλέπουμε στο εδάφιο που προαναφέραμε, ότι ο Θεός μας έδωσε όχι εκείνο που εμείς πραγματικά θέλαμε, αλλά εκείνο που πραγματικά χρειαζόμασταν, τον Υιό Του τον μονογενή, διότι μόνο μέσω Αυτού μπορούσαμε να συγχωρηθούμε. Η αγάπη Του διέκρινε την πραγματική μας ανάγκη. Η αγάπη Του εκδηλώθηκε και εκδηλώνεται πάντα με την ευθυκρίσιά Του.

Υπάρχει μια κρίση που αποτελεί την βασική προϋπόθεση του σωφρονισμού. Με την δική μας όμως απλοϊκή σκέψη, φτάσαμε στο σημείο να αντιλαμβανόμαστε την κρίση, μονάχα σαν το πρώτο βήμα που οδηγεί στην καταδίκη.

Ο Κύριός μας στην επί όρουσ ομιλία Του στα κεφάλαια 5 έως 7 του κατά Ματθαίον Ευαγγελίου, καταδίκασε την καταδικαστική κρίση, αλλά συνέστησε την κρίση που σαν στόχο της έχει τον έλεγχο, την διόρθωση και την επικράτηση του δικαίου. Όταν λέει, «**Μην κρίνετε για να μην κριθείτε**», δεν εννοεί πως δεν θα πρέπει να ασκούμε την κρίση μας για την σωστή ανάλυση και αξιολόγηση των αναγκών, είτε των δικών μας, είτε των άλλων. Εκείνο που εννοεί είναι να μη γίνουμε σκανδαλοθήρες, να μη ψάχνουμε δηλαδή σφάλματα στους άλλους, με σκοπό να τους επικρίνουμε και να τους καταδικάζουμε. Μια τέτοια άσκηση κρίσεως δεν οδηγεί ποτέ σε καλά αποτελέσματα.

Φυσικά, αν κάποιος διαπράττει αξιόποινες πράξεις και είναι επιζήμιος ή επικίνδυνος στην κοινωνία, τότε είναι καθήκον μας να τον κρίνουμε και να τον καταδικάσουμε, με σκοπό να περιορίσουμε τις κακές πράξεις και συνέπειές τους στην κοινωνία. Έχουμε υποχρέωση έναντι της ολότητας της κοινωνίας, όπως έχουμε και υποχρεώσεις έναντι των ατόμων, τα οποία αν πραγματικά αγαπάμε και δεν μπορούμε να τα βάλουμε στον ίδιο δρόμο, θα πρέπει να περιορίσουμε τον κακό επηρεασμό που ασκούν και τις συνέπειές των ενεργειών ή πράξεών τους.

Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να αφήσουμε κάποιον που σκοτώνει ανθρώπους με ένα όπλο στο χέρι, να δρα ελεύθερος. Κάτι τέτοιο δεν θα είχε καμιά σχέση με αγάπη προς το πρόσωπό του ή προς την κοινωνία που ζούμε.....

Σπύρος Ζωδιάτης,
(περιοδικό Φωνή του Ευαγγελίου)

(συνεχίζεται)

ΔΩΡΕΑΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Αποστέλλουμε την Καινή Διαθήκη σε σύγχρονη, απλή και εγκεκριμένη μετάφραση, σε όποιον επιθυμεί να μελετήσει προσωπικά το Ζωντανό Λόγο του Θεού, αν μας το ζητήσει τηλεφωνικώς ή ταχυδρομικώς, (τηλ. 2610-313145).

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η υπερηφάνεια οδηγεί στην πτώση

Είχαν καλά προετοιμαστεί παιδιά, πολλές μέρες πριν ο Γιωργάκης και ο φίλος του ο Τάκης, για το πέταγμα των χαρταετών τους.

Η πλαγιά λίγο έξω από το χωριό που έμεναν, ήταν γεμάτη από παιδιά μικρά και μεγάλα με τους χαρταετούς τους. Ο καιρός ήταν πολύ καλός και το αεράκι που φυσούσε ευνοϊκό. Γρήγορα οι χαρταετοί τους άρχισαν να ανεβαίνουν ψηλά. Οι δύο φίλοι ήταν πολύ χαρούμενοι καθώς άφηναν όλο τον σπάγκο που είχαν μαζί τους.

Ξαφνικά όμως ο χαρταετός του Τάκη, άρχισε να κινείται επικίνδυνα από το ένα μέρος στο άλλο. Δεν πέρασε πολύ ώρα και κόνοντας μια μεγάλη βουτιά έπεσε πάνω σε ένα δένδρο.

Λυπημένος ο Τάκης έτρεξε γρήγορα να τον ξεμπλέξει. Ήταν τυχερός που δεν έπεσε ο χαρταετός του στο κοντινό ποτάμι.

Ο Γιωργάκης όμως ήταν όλος χαρά που έβλεπε τον χρωματιστό αετό του, να ανεβαίνει όλο και πιο ψηλά. Τον καμάρωνε κρατώντας τον σφικτά από τον σπάγκο και φώναζε με υπερηφάνεια: «Κοίτα, κοίτα Τάκη τον χαρταετό μου πόσο ψηλά τον ανέβασα! Χα,χα, ο δικός σου δεν τα κατάφερε», φώναζε με υπερηφάνεια και κομπασμό ο Γιωργάκης στον

φίλο του Τον Τάκη. Εκείνος σκυμένος πάνω από τον χαρταετό του δεν μιλούσε. Προσπαθούσε να φτιάξει την ουρά και τα ζύγια του χαρταετού του, όσο πιο γρήγορα μπορούσε, για να τον πετάξει και πάλι μετά την βουτιά που είχε κάνει.

Ξαφνικά ακούστηκε μια κραυγή απελπισίας από τον Γιωργάκη. Ο χαρταετός του άρχισε να χάνει ύψος και κόνοντας μια κάθετη βουτιά έπεσε στο ποτάμι. Δεν υπήρχε καμιά ελπίδα να ξαναδεί πια τον χαρταετό του.

Ο Τάκης εν τω μεταξύ είχε ετοιμάσει τον δικό του, ο οποίος άρχισε γοργά να ανεβαίνει και πάλι. «Γιωργάκη έλα να κρατήσεις τον δικό μου» φώναξε στον απαρηγόρητο φίλο του ο Τάκης.

Παιδιά, πιστεύω θα κατάλαβατε το μάθημα που πήρε ο Γιωργάκης. Στο Ευαγγέλιο γράφει πολύ καθαρά γι' αυτό: «**Εκείνος που υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί και εκείνος που ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί**». Δεν θα πρέπει παιδιά να είμαστε υπερήφανοι. Ότι είμαστε ή κάνουμε, είναι πάντα από την δύναμη που μας δίνει ο Θεός. Και μας λέγει επίσης, ότι θα ταπεινώσει τους υπερήφανους, τους δε ταπεινούς θα τους υψώσει.

Ο φίλος σας Ε. Ε